Prijs per nummer 5 centiem — Vijdag 10 Maart 1916 — Tweede jaargang, n. 70

De Vlaamsche Post

Beheer en Redaktie : Beguinenvlaam, 40, Gent — Afgevaardigden der redaktie : J. de Borvé, A. Thiry & R. Kimpe — ... en ik zie mijn Vlaanderen vrij — Th. Coopman

Inhoud van het blad :

Een Terugblik, door Sigfried. — **Ook een Maatstaf**, door Van de Waele, bloemist. — **Uit den ouden Tijd**. — **In het Voedingskomiteit.** Telegrammen — Verdere Telegrammen. — Buitenland : **Duitschland, De Zeeoorlog, Engeland.** Vlaanderland : **Uit de Mandelstreek : Roeselaere.** — Kunstkronijk door Oscar Frank. Mengelwerken : **Een ras dat herleeft**, door **G. Vermeersch, nr 100. — 2. Karl Jonann, nr 7.**

Een Terugblik

Vlaanderen zal groot worden!

Dat is de rotsvaste overtuiging van allen die weten, welke gezonde krachten in ons volk sluimeren; die bewust zijn, van wat er in de Flaminganten omgaat; die beseffen, dat al één *innerlijkheid* tot menschelijkheid voert en dat innerlijkheid niet zonder de *moedertaal* denkbaar is.

Laat de Flaminganten maar beklad, bespot en gekleineerd of vervolgd worden; laat maar begaan tal van « voyageurs », « poseurs », « parfumeurs » en andere « chicaneurs », met het tentoonspreiden van hun... dwaasheid; die menschen zijn meestal slachtoffer van het stelsel der volksopvoeding, dat sedert '30 door de Belgische Regeering in voege werd gebracht en gehouden. Zij zijn minder schuldig dan ze wel eens schijnen te wezen.

Laat maar begaan!... De tijden zullen komen, dat ook de oogen *dier* menschen zullen opengaan en dat zij zullen begrijpen : hoe zij niet alleen mê schuld gehad hebben aan de verwaarloozing van ons Volk, maar dat zij ook zullen *voelen*, in stilte *voelen*, dat ze zelven *niet* zijn, wat ze meenden te wezen! Tal van bewuste en onbewuste Franskiljons wacht die ontgoocheling, zoo zij niet tot het einde huns levens slaapwandelaars blijven in de echte Democratie.

Die tijden komen! Dat weten de duizenden reeds, die den Vlaamschen taalstrijd kennen, niet zooals hij zich lang geuit heeft en zich soms nog wel eens onnatuurlijk uit in veel geschreeuw, maar zooals hij zich vertoont op de Vlaamsche wetenschappelijke congressen, in het werken van de bekwaamsten onder de Vlamingen, zooals wij hem praktisch en theoretisch leeren kennen in onze beste letterkundigen, in onze grootste kunstenaars, in onze hoogstaande dagbladschrijvers, in onze knapste redenaars, in het streven der schaar wèlmeenende jongelingen, die jaarlijks athenæum of college verlaten en 't Vlaamsche zaad in dorp en stad verspreiden.

Het schijnt soms alsof de Vlaamsche Beweging geen vorderingen maakt.

Dat is gelukkig maar *schijn* en wie even de « Bibliographie van den Vlaamschen Taalstrijd » inziet, zal overtuigd worden, hoe 't Vlaamsche Volk in de jongste jaren prachtige veroveringen gedaan heeft.

Stilaan naderden wij het groote doel : de Vlaamsche Hoogeschool. Dat is nu de bekroning van den taalstrijd al zal die strijd daarmee niet uitgestreden zijn. Nu dat de *Vlaamsche Hoogeschool* er is, nu is meteen de baan vrij voor ons volk om geestelijk vooruit te gaan. Dan zullen wij kunnen worden, wat Holland, wat Denemarken, wat Zweden en Noorwegen zijn : — een beschaafd en ontwikkeld volk, dat in het wereldorkest een eigen plaats inneemt, onmisbaar, hoe nederig ook.

De Flaminganten droomen *Vlaanderen* GROOT : niet uitgestrekt van grondgebied, niet heerschend met geweld van wapenen, maar groot aan *innerlijke kracht*, groot aan *durf* en heerschend door *geestelijke overmacht*, door *zuivere ontwikkeling van eigen aard en aanleg!*

De Flaminganten, die dien naam als een eerenaam aanvaarden, waar hij in den mond van een volksvijand tot scheldnaam zou worden, droomen *Vlaanderen* GROOT en zij zijn niet bang, dat men hen spottend « Utopisten » noemt of laten zich niet uit hun lood slaan door banvloek of verkettering!

De Flaminganten droomen *Vlaanderen* GROOT en zij zullen het GROOT *maken*!

Dat weet men in 't vijandelijk kamp, en daarom is de strijd voor de *Vlaamsche Hoogeschool* sinds lang een strijd geweest op leven en dood voor ons Volk!

Vóór jaren reeds is dat vraagstuk opgeworpen geworden en heeft het aanleiding tot veel geschrijf gegeven.

Meer dan 17000 Vlamingen, de meesten hebbende hoogere studiën gedaan, richtten indertijd tot de Belgische Regeering een dringend verzoek om de Gentsche Hoogeschool te vervlaamschen. — Dat was het eerste aanrukken. Maar blijven kon het daarbij niet : de Vlamingen zijn nu eenmaal in gang om hunne rechten te veroveren, ze moeten nu maar voort zonder te luisteren naar de schoongevoisde woorden hunner vijanden en zonder te beven voor de bedreigingen van wereldlijke of geestelijke overheid.

Eigen Regeering scheen geen notitie te nemen van al 't gevraag en gesmeek van rienduizenden intellectuele Vlamingen. Kan die Regeering toch niet verwachten dat de Flaminganten — gesteld het geval dat hen de « Vlaamsche Hoogeschool » door den « vijand » wordt gegeven — zullen antwoorden : « *Pardon*! *Wij zijn liever dom dan slim*! »

Men heete het niet « kinderlijk vertrouwen » van onze « vijanden » te verwachten dat *zij* erkenden een recht dat eigen Regeering niet wilde geven.

Wij achten zulk een mogelijkheid vanwege den « vijand » niet volstrekt uitgesloten.

Wij zouden het zelfs — en wie niet met ons? — van zijn standpunt uit een « gezonde politiek » noemen.

In elk geval antwoordden wij — Flaminganten — niet : dat we liever dôm dan slim zijn!

Wat er ook van zij, het vraagstuk der Vlaamsche Hoogeschool is nu opgelost en gewerkt moet nu worden bij het *eigene volk*.

* * *

Wie zwijgen *moet*, werke in stilte!...

Wie spreken *mag*, spreke luid!

Doch niemand vergete, dat aan den kant der Fransklijons of Vlaamschhaters staan : de Waalsche Bureaucratie, een tal hoogere geestelijken, vele bankiers en katoenbarons en een Vlaamschvijandige pers voor een deel gesteund met Fransch geld!

Die heeren nu, verwijten elkander niet dat ze « Socialist » of « Katholiek » zijn; dat ze « Liberaal » of « Vrijdenker » zijn; dat ze onzen Heer van 't Kruis bidden of dat ze in Vrijmetselaarsloge zitten; dat ze aan God noch zijn gebod gelooven... Neen! Die heeren zijn te wel opgevoed om te schelden; ze weten dat wel allemaal van elkander, maar ze vernoemen dat niet en ze trekken *schouder aan schouder* op TEGEN *het Volk*; die in God gelooven en die God verloochenen zetten beiderzijds 't zelfde vriendelijk gezicht op en de hand die daar straks 't Allerheiligste ten Hemel hief, vat de hand, die misschien de Heilige Hostie verbrijzelde, om zoo .. vereend in kracht, het Vlaamsche Volk *onder te houden!*

Tegenover die schaar « grooten » en « machtigen » staan de Flaminganten, zonder geld, maar met in 't hart : *de liefde tot den geboortegrond* en het GELOOF in de eindelijke zegepraal.

Dáár is *geld*, machtig wapen in onzen tijd van maatschappelijke wantoestanden!

Hier is : *effervaardigheid!*

Dáár is : geweld, dwang, misbruikt gezag.

Hier is : *onuitputbare werkkracht!*

Dáár is : berekening.

Hier is : *gevoel!*

Geld, dwang, geweld, misbruikt gezag ... zijn vreeselijke wapens.

Maar *liefde voor het volk*, *effervaardigheid*, *werkkracht*, *gevoel* en *geloof* ... wat vermag daar iets tegen, als *die* in werking zijn gekomen?

En in Vlaanderen meer dan ooit werken die thans!

Ze werken onder studenten, onder aankomende geleerden, onder leeraars, onder letterkundigen, onder kunstenaars, onder priesters, onder tal van lieden, die als bediende, als ambtenaar, als werkman hun brood verdienen.

Het woelt in die harten en 't komt er tot bewustzijn, dat de taalstrijd een strijd is van ware Democratie tegen (schijn) aristocratie! Een strijd die eindigen *moet* — voorteekenen zijn er genoeg — met de volledige vervlaamschiging van alle takken van bestuur in Vlaanderen door het bezit van de *Vlaamsche Hoogeschool*. Zoo *moet* het komen en de tijd is misschien dichter bij dan wij wel denken. Daarom ook heerscht er in 't Vlaamsche Kamp eenheid meer dan onze vijanden het vermoeden, het is thans uit met het VRAGEN NAAR DE POLITIEKE OF GODSDIENSTIGE GEZINDHEID DER MEDEKAMPERS, AL WIE MEE WIL STRIJDEN IN ONZE MAN.

Siegfried.

(*) Uitgegeven door de Koninklijke Vlaamsche Academie voor Taal- en Letterkunde.

Ook een Maatstaf!

Aan de Gentsche onderwijzeressen.

Over een paar dagen wandelden twee fransklijons, een groote en een kleine, omtrent 1 uur van den noen, langs de Coupure.

Het zonnetje scheen koesterend voor de eerste maal na vele dagen van regen en sneeuw en de twee heeren, blijkbaar genietend van het rustige, zon-beschenen water tusschen de frisch groene barmen, liepen heel traag.

De kleine heer rechts, een onzer fransklijonsche kopstukken die in stadsaangelegenheden mede de lakens uitdeelt, liep daar met de handen op den rug, het hoofd op de borst, als verzonken in diepste gepeinzen. Hij voerde zooals gewoonlijk, als hij rustig is, heel traag, een soort parademarsch uit.

De groote heer links, recht als een kaars, keurig gekleed en fijntjes afgeborsteld, droeg met een fijn mondje en met korte gebaren van zijn geel gehandschoende handen, in ronkend fransch een langen boterham voor.

't Ging er eerst over onderwijstoestanden in 't algemeen, daarna over de meisjesscholen, over de onderwijzeressen, over den rol der « directrices » en in allerlaatste instantie over een opengevallen plaats van directrice aan een der meisjesscholen. 't Bleek toen ook geleidelijk dat de groote fransklijon aan den kleinen fransklijon, den laken-uitdeeler, een vraagje te doen had, namelijk of die plaats niets kon gegeven worden aan Mademoiselle X.

Eren staat de laken uitdeeler stil, kijkt den spreker ondervragend aan.

— Mais... mais... Mademoiselle X?

En de groote fransklijon, begint met veel geestdrift over de hoedanigheden van Mademoiselle X uit te pakken.

Zóó staat het met hare familie, zoo was ze in de normaalschool, als onderwijzeres iets buitengewoons, geen betere zou er te vinden zijn.

De lakenuitdeeler verhaaste zijn parademarsch schuift met den kop als wou hij zeggen : dat is allemaal niet wat ik weten moet.

Plots, met een ruk, staat hij stil, recht het hoofd en met een gezicht, zoo ernstig, als het lot van de wereld er van af hing, vraagt hij :

— Mais... mais... est ce qu'elle se présente bien?... Il faut qu'elle se présente bien, car, vous comprenez bien, n'est ce pas que ça c'est l'essentiel (1).

Maar de groote fransklijon, even den draad van zijn vertoog kwijt, door deze onverwachte vraag, herpakt zich weldra en al voortstappend gaat het nu voor het « essentieele » in een onderwijzeres om een goede directrice, — volgens den maatstaf onzer fransklijonsche heeren — te kunnen zijn. Wat hij dan vertelt heeft, over het « présentabele » laat zich licht denken...

We geven dit schetsje, als staaltje van het oordeelvermogen onzer regeerders.

Onderwijzeressen, groote en kleine, uit deze oude stad van Gent, ge weet nu wat het « essentieele » is om vooruit te komen.

Laat daar die boeken en de studie, laat daar de moeite die ge u gegeven om de volkskinderen vooruit te helpen, dat alles baat toch niet meer.

Koopt een schoon kleed, schoone schoentjes en een hoedeken naar de allerlaatste mode, verzorgt uwe huid, leert de schoone manieren van gebruik in het land van chez nous, opdat ge op 't examen, afgenomen door het fransklijonetje met den parademarsch, als « très présentable » in het Latijnsche Bij spuie — de hoop en het verlangen van alle fransklijons-directrice zoudt kunnen benoemd worden!

Sinterghem, 2n Meert 1916.

O. Van de Waele,
bloemist.

(1) Maar .. maar... komt ze goed voor?... Ze moet zich goed voordoen want, ge verstaat, niet waar dat dit het bizonderste is.

Uit den Ouden Tijd

Het meerendeel onzer lezers herinnert zich nog wel de 34 Open Brieven, door Disdaskalos geschreven aan den heer Minister Hellepute, en waarin onwederlegbaar aangetoond is hoe zeer, onder opzicht van spoorwegen, posterijen en telegrafen, het Walenland bevoordeeld is ten nadeele van het Vlaamsche land, en hoe schandelijk onrechtvaardig de Vlaamsch kennende ambtenaars en beambten moedwillig achteruitgesteld worden, om Vlaamschonkundige Walen te bevorderen.

Die brieven verschenen in het Antwerpsch nieuwsblad *De Standaard*, van 9 Mei 1907 tot April 1909.

Zij verschenen later in een boekdeel, te Antwerpen bij Bouchery, Hopland, 22, waar er waarschijnlijk nog wel eenige exemplaren van te verkrijgen zijn.

Wij geven hier een uittreksel uit den zeventienden brief, van 29 Augustus 1907 :

« Er bestaan in Europa nog andere meertalige landen dan België, en daar is men er wel toe gekomen de openbare besturen en diensten in te richten, zonders iemands taalrecht te krenken.

« Zwitserland is geen *twee*-, maar een *drietalig* land, en nergens heeft een Zwitser over taalmiskenning te klagen.

« De spoorwegbeambten, in Zwitserland, moeten de talen kennen (Duitsch, Italiaansch, Fransch) der kantons, welke de lijn doorloopt, waarop zij dienst doen; zij zijn verplicht Duitsch te spreken, alle waarschuwingen en aanduidingen in het Duitsch af te roepen, zoolang zij een Duitsch kanton doortrekken; maar zoodra zij op het grondgebied komen van een Italiaansch kanton, verandert alles, de treinwachters spreken, waarschuwen, verwittigen in het Italiaansch; het Duitsch houdt geheel op, de reiskaarijs, aanplakberichten, enz., zijn in de taal van het kanton of in de talen der kantons, waar de trein door loopt.

« Dat valt vooral in het oog, wanneer ge op de St-Gothard-baan reist; zoolang ze aan deze zijde van het tunnel rolt, is alles in het Duitsch, en in het *Duitsch alleen*.

« Daar vliegt de trein den berg door, en niet zoodra beschijnt u de zuiderzon, of al wat ..ij hoort is Italiaansch; diezelfde treinwachter van daar zooeven, spreekt nu nog alleen Italiaansch, richt u het woord toe in het Italiaansch, ja de kleederdrachten der statiebeambten, der baanwachters, enz. zijn geheel anders.

« Op onze vragen naar de inrichting der diensten, kregen wij, van de hoogere beambten, ten antwoord, dat alle ambtenaren, beambten en treinwachters *minstens twee talen* MOETEN *kennen*. De voorkeur wordt gegeven aan hem, die de drie talen van Zwitserland vloeiend kan spreken en schrijven; kandidaten die bovendien nog Engelsch of eene andere Europeesche taal kennen, worden boven alle anderen verkozen en mogen later op snelle bevordering rekenen.

« Ziedaar het Zwitsersch stelsel.

« In Oostenrijk Hongarije deed zich eerst het volgende voor :

« Het K. K. Oesterreich-Ungarische Eisenbahn-Gesellschaft had zijne vergunning gekregen, voor den spoorweg Weenen-Buda-Pest, vooraleer de bestuurlijke scheiding van Hongarije en Oostenrijk gebeurd was. De beheerders dier vennootschap waren erge Duitschgezinden, zoo wat gelijk bij ons de fransklijons; zij bleven Duitsch personeel aanstellen, gelijk men bij ons Waalsch personeel blijft aanstellen. Het Hongaarsch bestuur gaf aan het spoorwegbeheer het bevel, dat voortaan alle ambtenaars, beambten en bedienden, op Hongaarsch grondgebied, de Hongaarsche taal moesten « kennen » en « gebruiken ».

Het beheer van den spoorweg stoorde er zich niet aan, en toen het Hongaarsch bestuur bleef aandringen, antwoordde het spoorwegbeheer, dat het daartoe niet gehouden was, aangezien de vergunning eene Duitsche was, en dagteekende van voor de bestuurlijke scheiding.

« Toen werd het Hongaarsch bestuur kwaad, en berichte aan het beheer van den spoorweg dat, te beginnen van zulken datum, de beambten van den spoorweg, die geen Hongaarsch kenden, moesten door Hongaarsch kennenden vervangen worden, en dat de Duitsche treinwachters aan de grens zouden tegengehouden worden, en op de treinen vervangen door andere, ditmaal in *Hongaarsche Kleederdracht*, en die de Hongaarsche taal in alles zouden gebruiken. Zoo de maatschappij aan dit bevel geen gevolg gaf, zou het staatsbestuur zelf die aanstellen, *op kosten van het spoorwegbeheer*.

« Dat beheer was nu wel gedwongen er zich aanstonds bij neer te leggen. Maar het Hongaarsch bestuur ging verder : de maatschappij had haren zetel in Weenen; de Hongaren eischten eenen tweeden maatschappelijken zetel in Buda-Pesth, voor al wat het Hongaarsche gedeelte der lijn aangaat, en het uitsluitelijk gebruik der Hongaarsche taal door dien zetel. Nogmaals moest het beheer toegeven.

« Als gij nu van Weenen naar Buda-Pesth reist, ziet gij, aan de grens van Hongarije, de Duitsche treinwachters, in Duitsche kleederdracht, van den trein stappen, en Hongaren, in Hongaarsche kleederdracht, stappen er op en nemen hunne plaats in. Hetzelfde schouwspel zult ge bijwonen, als ge met booten der Stoomvaartmaatschappij op den Donau reist. Aan de Hongaarsche grens, zult gij de Duitsche beambten en bedienden zien aan wal stappen, en Hongaarsche, in Hongaarsche kleederdracht, hunne plaats innemen.

« Wat in Zwitserland mogelijk is, wat in Oostenrijk-Hongarije gebeurt, is in België even gemakkelijk te verwezenlijken; daartoe behoeven, van den heer Minister slechts twee woorden, hij zegge slechts IK WIL, en het zal zoo wezen; maar hij vrage het advies niet van zijn Waalsch bestuur, want met allerlei drogredenen zullen de Waalsche hooge ambtenaren zeggen WIJ WILLEN NIET, *ad majorem Wallo-iæ lucrum atque beneficium* tot grootste winst en voordeel van Wallonië,

en dat maakt de zaak van ons, Vlamingen, niet! »

(Nota der Redactie).

Het besluit van Dy iastalis dragen wij op aan hen die thans de plaats innemen van minister Hellepute.

Waar ministers (ook de anderen onder Belgisch regiem niet konden zeggen : *ik wil niet*, zijn de toestanden onder Duitsch regiem zóó dat hun plaatsvervangers dat wèl kunnen. En al die zeggen : *ik wil niet*, kan er toe gedwongen worden. Het is in elk geval een punt dat in overweging dient te worden genomen zoodra het spoorw gpersoneel zijn diensten zal hernemen.

De konsekwente doorvoering ervan ware een stap naar Bestuurlijke Scheiding, overgangsstadium naar ons zelfstandig Vlaanderen.

In het Voedingskomiteit

In de streek van Oudenaarde werd in de lokalen van het voedingskomiteit volgend bericht aangeplakt :

« De toezichters van het Provinciaal Komiteit hebben tijdens hun bezoek aan Neder-Eenaeme op 28 Januari 1916 bestatigd, dat *ontevreden werklieden* ruiten verbrijzeld hebben bij den heer Voorzitter van het Komiteit, alsook bij den heer V., Zulke ongehoorde daad kan niet onbestraft blijven ; klachten zijn bij het parket ingediend. Alle hulp wordt aan de gemeente opgeschorst *tot wanneer de daders zouden bekend zijn.* »

(Get. LIGY)

De daders zijn *onbekend*... maar men weet dat het *ontevreden werklieden* zijn ! Een staaltje van logiek op zijn Franskiljonsch. Of begint het voedingskomiteit dan eindelijk in te zien dat zijn handelwijze zóó schandelijk is tegenover de bevolking dat het volk ontevreden wordt en zich tegen zijn verdrukkers gaat wreken... met daden ?

In elk geval een dorp straffen met honger, 't is weinig vaderlandslievend, heeren... Waar hebt ge dat geleerd ?

—

De gemeente *Melsen* ontvangt geen meel meer van het Voedingskomiteit, *hoeve* nog slechts 100 kgr. per week en *Sommerzaeke* 500 kgr., dit omdat de hoeveelheid graan door het Voedingskomiteit opgeëischt door eenige *gekende* boeren niet geleverd werd.

Prachtige maatregel ! Geen straf voor diegenen die schuldig zijn, want die boeren hebben te eten, maar voor *heel de bevolking* die toch niet verantwoordelijk kan gesteld worden. Dat is de rechtvaardigheidszin en de menschlievendheid van onze Vaderlandslievende Franskiljons !

Van dat gespuis, verlos ons Heer !

Het voedingskomiteit van Gent heeft het bevel uitgevaardigd dat het wit brood voor zieken dat het verkoopt in zijne hulphuizen, voortaan zal te krijgen zijn aan *60 centiemen* per kilo.

Dit is een schandelijke maatregel te meer.

Hoezoo, de bakkers van Gent *moeten* hun brood verkoopen aan 42 centiemen terwijl ze het meel tegen 44 centiemen per kilo moeten betalen, terwijl het voedingskomiteit de witte bloem, die stellig weinig meer kost, zooniet evenveel, verwerkt tot brood, uitzet tegen 0,60 fr !

De Franskiljons van het Voedingskomiteit schamen zich dus niet in dezen tijd van duur leven, de zieken, wier maag de waar die zij aan gezonde menschen te verteren geeft, niet lust ook nog wat uit te buiten. 't is waar, er is akkoord, de mannen van het uitbuiterskomiteit moeten het volk doen voelen dat het oorlog is en dat het lijdt onder de « verdrukking » op dat het het harnas gespen zou.... maar, pas op, de veldtocht zou mis kunnen uitvallen !

TELEGRAMMEN

De Oorlog

Westelijk krijgsveld

Duitsch ambtelijk bericht.

BERLIJN, 8 Maart. — De Franschen ondernamen een tegenaanval tegen de stellingen die wij ten oosten van Masnous de Champagne terug hadden genomen.

Op den westelijken vleugel wordt nog gevochten met handgranaten, overigens werd de aanval geheel afgeslagen.

Op den linker Maasoever bestormden wij de vijandelijke stellingen aan de beek van Forges beneden Bethincourt op eene breedte van meer dan zes km en op meer dan drie km. diepte.

Deze aanval werd ondernomen om onze stellingen te verbeteren en uit te breiden die aansluiting hebben met onze stellingen van den rechter oever, met die van de zuidelijke hellingen van Côte du Poivre, van den Pfasser-heuvelrug en van de nieuwe stellingen rond Douaumont. De dorpen Forges en Regneville, de hoogten van de woudjen Corbeau en Cumière werden door ons genomen.

Tegenaanvallen der Franschen tegen den zuidelijken rand dezer bosschen werden bloedig afgeslagen. Een groot deel der bezetting werd gedood. De overblijvenden die niet gewond waren zijnde 50 officieren en 3277 man werden gevangen.

Buitendien zijn 10 kanonnen en veel ander krijgsgerief buit gemaakt.

In Woevre werd de vijand ook verdreven uit de laatste huizen van Fresnes.

Het aantal gevangenen dat hier werd gemaakt steeg tot 11 officieren en meer dan 700 man. Eenige machiengeweren werden buit gemaakt.

Onze vliegerseskaders wierpen bommen op de dorpen ten westen van Verdun waar aanzienlijke troepenmassas waren samengetrokken.

Fransch ambtelijk bericht.

PARIJS, 7 Maart. — In Argonne bij Haute Chevauchée hebben de Duitschers een mijnkrater trachtten te bezetten. Zij zijn afgeslagen. De verbindingswegen der Duitschers zijn opnieuw door de Fransche artillerie onder vuur genomen.

Onder begunstiging van eene bevige beschieting zijn de Duitschers ten Westen van de Maas vooruit kunnen komen door langs den spoorweg voort te sluipen tot ongeveer Regnéville. Tezelfder tijd hebben zij een aanval op heuvel 265 gedaan. Ondanks de verliezen, die hun door de Fransche artillerie en machiengeweren zijn toegebracht, zijn zij erin geslaagd er zich meester van te maken. De Franschen houden het dorp Béthincourt, het boschje ten Oosten van het Ravenbosch, Cumières en de top van den Ganzenheuvel bezet.

Ten Oosten van de Maas, in de streek van Bras en Haudaumont, zoomede in Woëvre in den sector van Fresnes en de dorpen aan den voet der heuvels is de artilleriestrijd in den loop van den nacht met groote levendigheid voortgezet.

Avondbericht. — In de Argonnen nabij Avocourt hebben onze bijzondere kanonnen een vijandelijk vliegtuig neergeschoten, de beide inzittenden werden gevangen genomen. Ten westen van de Maas duurde gedurende den geheelen dag de beschieting met granaten van groot kaliber onverminderd voort. De vijand vermenigvuldigde zijne aanvallen tusschen Bethincourt en de Maas. Zijne aanvallen werden afgeslagen, uitgenomen in den sektor van het Bois des Corbeaux waar hij vasten voet kreeg. Ten oosten van de Maas opende de vijand een heftig geschutvuur in den omtrek van Hardaumont en verover de er eene redoute waaruit wij hem onmiddellijk konden verdrijven. In Woevre bezette de vijand het dorp Fresnes. Wij beschoten in de Vogezen de kampen van Diffenbach ten oosten van Munloach en de loopgraven nabij Wattweiler.

Engelsch ambtelijk bericht.

LONDEN, 7 Maart. De dag verliep rustig. Slechts nabij de hohenzollern schans ondernam de vijand drie nachtelijke bommenaanvallen. Heden morgen vroeg heeft de vijand op dezelfde plaats eene mijn springen.

Wij konden den trechter behouden. Tusschen deze schans en Loos heftige gevechten met handgranaten en loopgrafwerktuigen.

Oostelijk krijgsveld

Duitsch ambtelijk bericht.

BERLIJN, 3 Maart. — Op verscheidene stellingen werden russische aanvallen afgeslagen. De spoorwegstreek Ljachowitschi (ten zuidoosten van Baranowitschi) — Lunitice, waar groote transporten waargenomen waren, is met goed gevolg door onze vliegers aangevallen geworden.

Oostenrijk-Hongaarsch ambtelijk bericht.

WEENEN, 3 Maart. — Op het front van het leger van de Generaal-overste aartshertog Jozef Ferdinand was de gevechtsdadigheid gisteren op sommige plaatsen levendig. Verder geene belangrijke gebeurtenissen.

Italiaansch krijgsveld

Oostenrijk-Hongaarsch ambtelijke berichten.

WEENEN, 8 Maart — Overal rust.

Italiaansch ambtelijk bericht.

ROME 7 Maart. — Over het geheele front slechts geschutvuur en gevechten van kleine afdeelingen.

Balkan krijgsveld

Duitsch en Oostenrijk-Hongaarsch ambtelijk bericht.

BERLIJN-WEENEN, 8 Maart. — Niets van beteekenis te melden.

Turksch krijgsveld

Turksch ambtelijk bericht.

KONSTANTINOPEL, 7 Maart. — Aan het Irakfront brachten wij alle vijandelijke pogingen, om onze loopgraven in den sektor van Felahie te naderen, tot staan. Bij Kut el Amare geene veranderingen. Anara geene verandering. Aan het Kaukasusfront verloren de gevechten in de laatste dagen hunne hevigheid. Langs beide zijden heerscht rust. Het antwoord van ons geschut maakte dat van vijandelijke oorlogsschepen die gesteund werden door waarnemingsvliegtuigen tegen de der kust Dardanellen, onwerkzaam. Twee vijandelijke kruisers werden getroffen. De werkzaamheid onzer vliegers verbinderde verkenningstochten, die van tijd tot tijd door vijandelijke vliegtuigen aan de Dardanellen ondernomen werden. De vijandelijke vliegers trokken zich terug, zonder zich in een gevecht te mengen zoodra zij onze kampvliegers zagen naderen.

Ter Zee

LONDEN, 7 Maart. (Reuter.) — Lloyd's verneemt uit Lowestoft, dat de smak Springfloer in de Noordzee is gezonken. De bemanning is gered.

Verdere Telegrammen

FRANKRIJK

BERN, 8 Maart. — Op grond eener verordering van den Franschen minister van binnenlandsche zaken werden voor het verspreiden van valsche geruchten alleen in Parijs en in het Seine-Departement 200 personen naar het militair gerechtshof gebracht.

AMSTERDAM, 8 Maart. — Volgens meldingen uit den Haver, welke in Londen aangekomen zijn, wordt bericht dat het aantal gewonden uit de gevechten bij Verdun voortdurend zoo sterk aangroeid, dat nu ook noodhospitalen in den Haver ingericht werden, in dewelke Engelsche gezondheidsafdeelingen gebruikt worden. De Fransche regeering heeft het Amerikaansche roode kruis om verderen onderstand gebeden. Tot de aangevoerde Fransche reserven bij Verdun behoren verscheidene regimenten, die uit 18 en 17 jarige rekruten bestaan, en wiens uitrusting nog niet gansch voltooid is.

GENEVE, 7 Maart. — Volgens berichten in Parijsche bladen is de burgemeester van Verdun verdwenen zonder spoor achter te laten.

GENEVE, 7 Maart. — Een bericht in « Le Petit Journal » meldt dat in Chateau Roux een groot aantal zwaargewonden zijn aangekomen van Verdun. Allen verklaarden dat het er eene ware hel is.

LUGANO, 7 Maart. — De medewerker van de Stampa, te Parijs, meldt dat de verbondenen nog niet gereed zijn met hun geschut. Eerst na twee maanden zal het werk van Fransche, Engelsche en Amerikaansche munitiefabrieken voleindigd zijn.

DUITSCHLAND

MAGDEBURG, 8 Maart. — De Magdeburgsche Zeitung meldt : De keizer ontving in het hoofdkwartier den Graaf Dohna Schlodien, den Kommandant der Möve en reikte hem persoonlijk het « Ordre pour le mérite » over.

ITALIE

LUGANO 8 Maart. — Met groote spanning en ongerustheid verwacht men de aankomst van den transatlantieker Giuseppi Verdi, die uit New York is vertrokken naar Genua. Zooals werd gemeld is het schip gewapend met verscheidene kanonnen.

Men zegt dat het schip eene groote hoeveelheid munitie en krijgsbehoeften vervoert.

Buitenland

Duitschland

Zooals wij in een vorig nummer meldden wordt in Engeland eene Entente-overeenkomst voorbereid waarbij de aangesloten landen zich verbinden met Duitschland en Oostenrijk na den oorlog geene handelstraktaten te sluiten zonder toestemming van al de aangeslotenen.

In de Daily News vraagt Gardener dat na het vaststellen der vredesvoorwaarden met Amerika zou overeenkomen om iederen staat die door nieuwe bewapening zijne buurstaten bedreigen zou het drijven van handel zou verbieden. En daardoor kan de vrede niet meer gestoord worden !

Ziehier op welke kalme wijze de Duitschers de plannen van handelsuitsluiting enz. behandelen.

De Frankfurter Zeitung, het toonaangevende Duitsche handelsorgaan, heeft er een hoofdartikel over van haar Berlijnsche medewerker. Hij vindt er iets troostends in, dat Duitschland's voornaamste en meest verbitterde vijand, die het taaist vasthoudt aan het denkbeeld Duitschland klein te krijgen en te vernietigen, zich met toekomstideeën bezighoudt welke eerst « in den zaligen tijd van den vrede » kunnen worden verwezenlijkt ; een vrede, die van Duitschland, ook naar de voorstelling van dezen Engelschen vernietiger, dan toch nog zooveel overlaat, dat men angst koestert voor zijn aantrekkingskracht als handelsstaat en dat thans reeds velen moeten samenkomen om den eed af te leggen : « Met dien kerel drijven wij geen handel meer. » Blijkbaar wordt die kerel ook na den oorlog voor nogal krachtig en gevaarlijk gehouden.

De « Frankfurter » wijst erop dat men in Duitschland studie maakt van de toekomstige handelsbetrekkingen met de bondgenooten. Dat heeft zin, want die vraag zal zich in de praktijk voordoen.

Duitschland breekt zich echter nog niet het hoofd over de toekomstige handelsverdragen met zijn vier groote vijanden. Zoover is het nog niet. Het komt er voor eerst op aan te overwinnen, en al naar den tijd, den aard en de mate der overwinning zullen zich de toekomstige handelsbetrekkingen laten bepalen. Het is dan ook, men zou kunnen zeggen « verraderlijk kenteekenend », dat Duitschland's voornaamste vijanden zich daar nu al mee bezig houden.

In het Voedingskomiteit

In de streek van Oudenaarde werd in de lokalen van het voedingskomiteit volgend bericht aangeplakt :

« De toezichters van het Provinciaal Komiteit hebben tijdens hun bezoek aan Neder-Eenaeme op 28 Januari 1916 bestatigd, dat *ontevreden werklieden* ruiten verbrijzeld hebben bij den heer Voorzitter van het Komiteit, alsook bij den heer V., Zulke ongehoorde daad kan niet onbestraft blijven ; klachten zijn bij het parket ingediend. Alle hulp wordt aan de gemeente opgeschorst *tot wanneer de daders zouden bekend zijn.* »

(Get. LIGY)

De daders zijn *onbekend*... maar men weet dat het *ontevreden werklieden* zijn ! Een staaltje van logiek op zijn Franskiljonsch. Of begint het voedingskomiteit dan eindelijk in te zien dat zijn handelwijze zóó schandelijk is tegenover de bevolking dat het volk ontevreden wordt en zich tegen zijn verdrukkers gaat wreken... met daden ?

In elk geval een dorp straffen met honger, 't is weinig vaderlandslievend, heeren... Waar hebt ge dat geleerd ?

—

De gemeente *Melsen* ontvangt geen meel meer van het Voedingskomiteit, *hoeve* nog slechts 100 kgr. per week en *Sommerzaeke* 500 kgr., dit omdat de hoeveelheid graan door het Voedingskomiteit opgeëischt door eenige *gekende* boeren niet geleverd werd.

Prachtige maatregel ! Geen straf voor diegenen die schuldig zijn, want die boeren hebben te eten, maar voor *heel de bevolking* die toch niet verantwoordelijk kan gesteld worden. Dat is de rechtvaardigheidszin en de menschlievendheid van onze Vaderlandslievende Franskiljons !

Van dat gespuis, verlos ons Heer !

Het voedingskomiteit van Gent heeft het bevel uitgevaardigd dat het wit brood voor zieken dat het verkoopt in zijne hulphuizen, voortaan zal te krijgen zijn aan *60 centiemen* per kilo.

Dit is een schandelijke maatregel te meer.

Hoezoo, de bakkers van Gent *moeten* hun brood verkoopen aan 42 centiemen terwijl ze het meel tegen 44 centiemen per kilo moeten betalen, terwijl het voedingskomiteit de witte bloem, die stellig weinig meer kost, zooniet evenveel, verwerkt tot brood, uitzet tegen 0,60 fr !

De Franskiljons van het Voedingskomiteit schamen zich dus niet in dezen tijd van duur leven, de zieken, wier maag de waar die zij aan gezonde menschen te verteren geeft, niet lust ook nog wat uit te buiten. 't is waar, er is akkoord, de mannen van het uitbuiterskomiteit moeten het volk doen voelen dat het oorlog is en dat het lijdt onder de « verdrukking » op dat het het harnas gespen zou.... maar, pas op, de veldtocht zou mis kunnen uitvallen !

100

Een Ras dat Herleeft

Oorspronkelijk roman

door

GUST. VERMEERSCH.

—o—

Hij zocht zijn jonge vrienden op, hij was bij lange geen kwade man, hij had zijn eeuwige glimlach van vroeger hernomen, almede zijn zekerheid. Immers, hij wist nu wie de sterkste partij was ; het waren de werkstakers. En hij koos immer de partij van de sterksten.

Alzo had hij zich in radeloosheid de kop niet meer te breken over de koers die zou nemen. En van een andere kant werd hij zeer ongerust over deze beslootenheid van de werklieden, die er maar uittrokken. Bleven ze weg dan waren ze als kiezers voor hem verloren ; verschafte hij geen raad, dan verloor hij alle invloed op de overblijvende.

Over de breuk van Van Thielt met zijn dochter stapte hij heen. Een man was een man, onverschillig welke, als hij maar centen had ; ook voor haar was dit het geval. Zij was tot hartstochtelik voelen onbekwaam, helemaal middelmatig.

Het kamerlid Vanhecke koos dus stand tegen de fabriekanten en bracht de zaak vóór het parlemennt.

Dit bracht ineens leven in de doodse eenigheid van de kruipende uren, want de andere kreeg zoo plots ook de behoefte de schijn aan te nemen alsof zij alles redden zou. Daar hadden nu onophoudelik metings plaats in alle mogelike vergaderplaatsen. Schrammen en Van Thielt zochten hun denkbeelden bij de andere te doen ingang vinden, of ze tenminste in de strijd te verenigen, maar daar was geen doen aan en men besloot eindelik een verpedigende houding aan te nemen om te beletten dat enkele schapen de kudde verlieten.

En de hoge woorden vielen in de Kamers waar de worstelaars in het strijdperk kwamen.

Het vermoeiende van de metings werd aldus gevuld door de ophitsende toespraken van de voorboksers die ieder hun best deden om het meest te durven. Overal in hoeken en kanten werden hun redevoeringen gelezen en stilaan werden de gemoederen opnieuw opgehitst, herbegon de rumoerige tijd.

Polfliet liep onophoudelik rond : volhouden tot het eindel de zegepraal is aan ons.

Hij was opnieuw de man van het ogenblik ; doch de anderen waren het niet minder. Een aantal jonge kerels waren uit verschillende oorden komen zien waar hun werkmetode en wijze van drillen, omdat hierin de grote hoop lag op Vlaanderen's eindelike bevrijding. Ze brachten de ellenden en de ontgoochelingen en de wantoestanden mee van elders : de Vlaamse leiders volkomen verdeeld, de tucht onbekend, een leger dromers zonder praktiese waarde en zonder werkiever. De fransgezinde oligarsjie alles beheersend, een veraangetaste blok, volstrekt eersgezind. De Walen in de bestuurlike kaas en de Vlamingen de schooiers en de koelies, immer verkocht en immer verraden.

Ze kwamen de onbedwingbare macht leren van de organisasie en de tucht en de metode. En de nieuwe strijdmetode die hieruit ontstaan was dat men tot de erkenning gekomen was dat de Vlaamse strijd niet was een taalgeliefhebber of een kunstgedoe, maar dat men het als een feit erkend had dat Vlaming en koolie eenderwaardig waren en dat de belgiese regering met alle kracht de uitroeiing van het ras in de hand werkte.

Waardoor als onmiddellike vijand niet meer werd bedoeld een persoon, maar een stelsel, een regiem, de belgiese staat. En dat in laatste instansie de strijd ging tegen het leven van die staat ; hij of het Vlaamse volk moest verdwijnen.

Zij gingen elders groepen stichten van broeders van de ontwakende maagd.

Doch in afwachting bleven ze ook hier afhankelik van de banswors en van de partij, die niets anders kenden dan hun eigen belang dat vergroeid was met de belangen van hun partij. Uit het Vlaamse volk gesproten, waren wij eruit gegroeid, renegaten, die alleen de macht dienden om de eer van de hovelingen en het volk hielpen verraden, nekken en vertrappen. Deze ruggegraatloze en eerloze kerels waren de eerste en grootste vijanden juist om hun ruggegraatloosheid en hun listig om de pot draaien. Men had er geen vat aan. Eenigen onder hen hadden zich aangeboden als scheidsrechter. Men kan niet weigeren want de fabriekanten namen ook aan. Weigerde men, dan laadde men de schijn op zich onverzoenlik te zijn, en toch was men overtuigd gefopt te zullen worden daar alles wat uit die heren hun handen kwam een mes was dat sneed langs twee kanten. Dubbelzinnigheid en trouweloosheid was de politiek van de belgiese staat en van zijn trawanten, en de wapens waarmee ze het vlaamse ras uitroeiden.

Zij waren overtuigd gefopt te zullen worden en ze werden gefopt. Hoewel de gevonden oplossing als gewoonlik niemand bevredigde, bleef het voordeel aan de fabriekanten.

Deze kletsten een aanplakbrief op de muren waarin ze hun overwinning uit kraaiden.

(Wordt voortgezet.)

De aankondiging is bedoeld als dreigement. Maar wie zoo vast overtuigd is van zijn overwinning, die dreigt niet zoo met de toekomst Het dreigement maakt niet den indruk van kracht, doch van een plomb middel tot bangmakerij.

Voor 't overige, besluit de Frankfurter: Het vraagstuk van de toekomstige handelsverdragen met onze tegenwoordige vijanden is zoo ingewikkeld, dat het voorgewende gemeenschappelijke belang, dat de thans tegen ons strijdenden ook in oeconomischen zin in de toekomst tegen ons zal verbinden, naïef aandoet. Dit dreigement baart geen schrik. Bij handelsverdragen met Duitschland heeft elk der staten ongeveer evenveel belang als Duitschland zelf. Een handelsverdrag is niet iets eenzijdigs en wordt niet ten gunste van de eene partij uit welwillendheid door de andere gesloten, doch louter uit «heilig egoïsme» en dit mooie egoïsme, dat reeds in den oorlog niet bij al onze vijanden gelijk is, zal zich in vredestijd heel anders voordoen bij Rusland, dat een lange landgrens met Duitschland gemeen heeft, dan bij Engeland, en bij Italië heel anders dan bij Frankrijk. Dit kan men rustig afwachten. Wanneer Engeland dan ook voor het einde van den oorlog zijn bondgenooten in oeconomischen zin nog niet geheel tot slaven heeft gemaakt, zullen zij noodgedrongen hun eigen belangen bij een oeconomische standplaats als Duitschland hebben te zoeken. Elk handelsverdrag heeft toch immers een tweezijdig karakter.

De Zeeoorlog

Wij gaven in een vorig nummer een gedeelte weer van de stukken die de Duitschers aan boord van Engelsche gewapende handelsschepen hebben gevonden en waarop de Duitsche regeering zich steunt om al de Engelsche bewapende koopvaarders te aanzien als hulpkruisers en als dusdanig te behandelen.

De Engelsche regeering heeft, zooals naar gewoonte, het bestaan dier stukken eerst geloochend en nadat was gebleken dat dit niet volhoudbaar was, getracht, na hun bestaan te hebben aangenomen, ze te doen doorgaan voor onschuldige onderrichtingen.

Uit het onderstaande stuk waarvan een *fac simile* aan al de onzijdige landen werd gezonden en dat werd gevonden aan boord van den Engelschen passagier stoomer Woodfield, zal blijken welk geloof men hechten mag aan de mededeelingen, verklaringen en verzekeringen der Engelsche regeering, en wat we te denken hebben van het geschreeuw der Entente pers over het in den grond boren van «onschuldige» handelsschepen met vrouwen en kinderen aan boord en vier of vijf kanonnen! Iemand die medelijden wil opwekken gebruikt altijd vrouwen en kinderen, dat weten wij van ouds, maar dat bij daarbij ook een paar pistolen in de hand houdt is toch, geloof ik, geheel nieuw.

BIJLAGE, n° 1. — Vertrouwelijk.

Instructies om als leidraad te dienen bij het gebruik van de zorg voor de bewapening op voor verdediging bewapende koopvaardijschepen:

1°. Manschappen, ingescheept als kanonniers, zullen de scheepsartikelen onderteekenen volgens het standaardloon.

2°. Zij hebben de bevelen van den gezagvoerder en de scheepsofficieren te gehoorzamen. Indien zij behalve in geval van nood; bezwaar hebben te doen, moeten zij het bevel opvolgen en hun bezwaar op schrift stellen, met verzoek het aan de bevoegde autoriteit te zenden.

3°. Dezen manschappen wordt geen werk opgedragen dat niet in verband staat met de bewapening, behalve in geval van nood; maar zij hebben te allen tijde mede te werken in het belang van het schip en moeten hun hut schoon houden.

4° Zij moeten op zee den uitkijk betrekken, zoomede wanneer het schip ten anker is gegaan op een plaats waar het door een duikboot kan worden aangevallen.

5° Zij zullen hun gage ontvangen door bemiddeling van den gezagvoerder van het schip. Zij zullen de maaltijden niet gezamenlijk met de bemanning gebruiken, doch in een der eetsalons van de officieren, volgens aanwijzing van den gezagvoerder.

6° In onzijdige havens mag de uniform niet worden gedragen.

7° Op den eersten van iedere maand moet de oudste kanonnier een rapport inleveren, medeonderteekend door den gezagvoerder, op te zenden aan den Directeur der Handelsafdeeling van de Admiraliteit, Whitehall, S. W.

Volgen verdere voorschriften omtrent «oefening in het onderhoud van het geschut», «het gevecht» en «schietoefeningen.»

De gezamenlijke voorschriften zijn door de Admiraliteit uitgegeven op 7 Mei 1915.

Engeland

Te oordeelen naar wat er tegenwoordig in de britsche pers wordt geschreven beginnen de Engelschen hier en daar ook in te zien dat hunne eigene regeering hen heeft bedrogen en dat de Engelschen na anderhalf jaar oorlog nog niet weten waarvoor zij in den strijd zijn getreden.

In de *Contemporary Review* heeft dr. E. J. Dillon verklaard, dat de Dardanellenexpeditie, waarin duizenden nutteloos werden opgeofferd, ondernomen is als het gevolg van een afspraak tusschen Groot-Brittannië en Frankrijk, waarbij aan Rusland Konstantinopel zou worden gegeven. Hij wijst er op dat Roemanië en Bulgarije van de geallieerden zijn vervreemd door dat zij kennis droegen van deze afspraak. De *Labour Leader*, het artikel van dr. Dillon besprekende voegt er dan aan toe: «Is het volk is ons land er mee tevreden, dat deze strijd wordt gestreden om aan Rusland Konstantinopel te geven en Dalmatië aan Italië en om andere soortgelijke overwegingen? Is dit de rechtvaardige zaak waarvoor men zegt dat wij aan het vechten zijn? Is het nu niet tijd dat wij er op aandringen om definitief te vernemen waarom de geallieerden wel strijden. Is het nog niet duidelijk dat de diplomaten van beide kanten een regeling aan het uitdenken zijn die door haar onrechtvaardigheid de kiemen van verdere oorlogen in zich zal dragen? Wij herhalen nogmaals dat een duurzame vrede alleen verzekerd kan zijn als de volken van de verschillende landen een gemeenschappelijke actie op touw zetten ten behoeve van dien vrede, door er op te staan, dat hun regeeringen alle veroveringsplannen zullen opgeven en zullen onderhandelen over een regeling die de triomf van *Europa* zal beteekenen eerder dan de triomf van een groep volken over een andere.

Vlaanderland

De Mandelstreek

ROESELAERE

De lijkplechtigheden van Dr Jul. Delbeke.

Talrijke vrienden en kennissen kwamen een laatsten groet brengen aan het stoffelijk overblijfsel van onze voorman, dat daar rustte, in zijn ruime schrijfkamer, zijn geliefkoosde verblijfplaats, waar hij zooveel gewrocht had en gestorven was.

Het moeielijke reisverkeer door de oorlogsomstandigheden teweeggebracht, had de aanwezigheid verhinderd van het grootste deel van Delbeke's studiemakkers uit den tijd der «Blauwvoeterie», prachtkerels, zooals zijn verkleefde verzorgers, Dr Lauwers en Dr Delplae, uit Kortrijk.

Ten sterfhuize sprak volksvertegenwoordiger Mabieu-Liebaert een roerende redevoering uit, waarin hij de burgerdeugden van Julaan Delbeke liet uitschijnen: onvergetelijk zal zijn naam blijven in de stad en in het Parlement.

Het doodsbeeldeken dat aan de aanwezigen ter kerke werd uitgedeeld, bevalt o. m. volgende aangrijpende bespiegelingen:

Zijn vlugge geest, zijn fijngevoeligheid, zijn pooibaarheid van karakter, zijn oprechte kunstzin zijn schrijf- en spreekvaardigheid, zijn gemak van werken, zijn oorspronkelijkheid en zijn ondernemingsgeest, stelde hij ten dienste van zijn land en zijne stad, ten voordeele van zijn volk. Zoo was hij een Vlaamsch- en volksgezinde, een echt vaderlander, een ambtenaar die zijne stad beminde en haar gaarne groot zag.»

Op het kerkhof, te midden der bewogen aanwezigen, sprak de heer Achiel Denys een lijkrede uit, namens de Vlaamsche Katholieke Maatschappijen van Roeselare.

Kunst kronijk

De belasting op de Jonkmans.

(Naar aanleiding der *eerste opvoering*).

Hoewel slechts een paar weken op voornand afgekondigd, toch was er largs alle kanten reeds druk over gesproken geworden, over deze «Revue» van den gekenden satyrieker Van Seymortier.

Het onderwerp zelf is populair; destijds toen de belasting er door ging is er heel wat over gekeuveld, is menige «oude jonkman» er in den vriendenkring flink om uitgelachen geworden en heeft onder het drinken van eenen pot, heel wat toespelingen en steken onder water voor lief moeten nemen. Ja, van je vrienden moet je 't hebben!

En toen dan, na een paar weken, ongeluksweken, het eigenaardige en ongewone er van af was en onze Gentsche «oude jonkmans» weer ongehinderd dachten hun potteken te kunnen pakken in alle rust en vrede, zonder telkens weer lastig gevallen te worden door de gekscherigen van onvriendelijke makkers.. toen duikt daar in eens weer op dat helsche spook der jonkmansbelasting die niet alleen brutaal weg de centen uit den egoïstisch dicht geknepen geldbeugel komt rukken, maar ook nog op den hoop toe aanleiding geeft tot druk en zot gepraat en vinnige spotternij, van het tooneel uit!

Een stampvolle zaal nieuwsgierigen! Het wemelt en wriemelt er van laag tot hoog, warme damp van ingeduld opgeschroefde menigte grijpt u bij het binnentreden aan, onrustig, zenuwachtig achter en voor draaiende jongelingen en meisjes giegelen, schetteren, proesten, zich bij voorbaat verkneukelend in het prettige dat hun wacht. Ook ouderen van dagen, met orgewone, onbehoorlijke gezichten zijn opgekomen; meer ingetogen en niet zoo luidruchtig als dat jonge broed, verlangen zij toch vurig «dat ze maar zouden beginnen».

En als dan eindelijk het traditioneele kloppen van den onzichtbaren regisseur vooraan het tooneel door de zaal dreunt, popelen en kloppen mee de begeerige zielen en slaken het lang ingehouden en verlossende «ha», dat als een verzuchting na zwoegende onrust in spannende oplettendheid verloren gaat.

Die woelende menigte, verlekkerd op het dubbelzinnige, met triviale, het platte alledaagsche plezier van het hooren zeggen van schuinheden, van eigenaardige, soms wel brutale en gemeene uitdrukkingen en zinsneden uit onze gewestspraak, die menigte kan me niet winnen voor haar genot, omdat ik er in den grond meelij mee heb.

Ze blijft vreemd aan alle hooger streven, haar genot kent geen verheffing, zij streeft slechts naar ontspanning uitspanning, dol, onzinnig vermaak dat haar neer blijft drukken in onredelijkheid en onzedelijkheid, die zij najagt het gansche leven, door, en «smaken» zal *overal* waar het haar geboden wordt.

Dat het nu juist in onzen Vlaamsen Schouwburg zijn moest, is niet het prettigste van de zaak.

Niet omdat het werk en het streven van den schrijver verwerpelijk is, geenszins; Van Seymortier heeft meer dan eens blijk gegeven, in vroegeren arbeid, een fijn opmerker, een gezond humorist en een scherpe spotter te zijn, hoedanigheden die niet elk tooneelschrijver bezit en waarmee hij dikwijls heel wat wist te bereiken.

Maar toch,... in onzen Vlaamsen Kunststempel is dat soort werk niet op zijn plaats, en zoo men zich al steunen wou op het voorbeeld van hen die in deze ons huidig gezelschap zijn voorgegaan, toch moet ik bekennen dat het me pijn deed, en dat het mij altijd pijn heeft gedaan wanneer ik zag dat ons tooneel, het eenige gebouw dat de Gentenaars bezitten en waar op doelmatige wijze zou kunnen en zou moeten gewerkt worden aan de zedelijke verheffing, de loutering van den kunstsmaak en de ontwikkeling van den schoonheidszin van het volk.. en van onze kunstenaars zelf, aangewend werd tot vertooningen van minderwaardige gehalte of van ondegelijk werk.

Ik wil daarmee in het geheel niet pogen afbreuk te doen aan het streven van het gezelschap; ik weet maar al te goed dat het voor elk lid van het gezelschap, op dit oogenblik, een nuchtere zaak van «broodverdienen» geldt en ik ben overtuigd dat het allerminst in de bedoelingen van den heer Van den Heuvel ligt zich in normale omstandigheden met zijn vereeniging aan dergelijk werk te wijden, daar hij zelf voortdurend blijk geeft van hooger streven. Daarvan kregen we tijdens het gevorderde seizoen het onbetwistbaar bewijs.

Mijn bittere klacht slaat meer op de onverantwoordelijke houding onzer Vlaamschgezinden die in «blok» tot hiertoe geschitterd hebben door hunne afwezigheid wanneer er dergelijk werk door het gezelschap Van den Heuvel geleverd werd.

Ik heb zelfs — en het is ontmoedigend het te moeten bekennen — verleden zondag in den Vlaamschen Schouwburg voor de opvoering van Seymortier's blijspel *meer* flaminganten gezien dan gewoonlijk, flaminganten die, als er kunstwerken gespeeld worden, in den regel er *niet* zijn en zoo het er op aankomt, wellicht de eersten zijn om te klagen in gewone tijden over het ondegelijke repertorium of de zwakke samenstelling van het gezelschap.

Het is nu eenmaal voor de Vlamingen betreurenswaardig te moeten vaststellen dat onze Vlaamsche Kunst doorgaans van den noodigen steun langs officieele zijde verstoken is gebleven, zoodat onze Vlaamse schouwburgen vervallen zijn tot... ja, het mag gezegd, tot een soort kermistenten voor het gepeupel en een aardigheidje van voorbijsnellend belang voor eenige halfslachtige burgerlui Maar een zoo volslagen gemis aan belangstelling van wege de bewuste Vlamingen vooral, is op dit oogenblik waarop de strijd voor het recht van het Vlaamsche volk zoo vinnig en scherp gestreden wordt, op zijn allerminst *schandelijk* te noemen.

OSCAR FRANK.

Uit ons zwart boeksken

In 1891 schreef de fransche afgevaardigde Clemenceau in het blad l'Aurore: de duitsche propaganda heeft zich met verwoedheid in geheel België ontplooid in de laatste jaren. Sedert lang heeft men de verdachte houding van den koning (l'attitude louche du roi) opgemerkt, en niets is minder geheim dan de Duitsche sympathiëen van het belgische hof en de manœuvers van het duitsche element die ongelukkiglijk door de Vlaamsche bevolking gunstig worden onthaald?

Zooals men ziet waren de Vlamingen al lang aan Duitschland verkocht!

Stadsnieuws

Provinciaal Hulp- en Voedingskomiteit. — Het komiteit bericht dat de tarwebloem deze maand in zijne magazijnen, zal verkocht worden, van den 13 tot en met den 25 Maart.

Ziek gevallen. — De genaamde Camilla Glorieux 20 jaar oud, fabriekwerkster, wonende Sasschekaai, nr. 2, viel Dinsdag morgend in het Lakenmeetershuis ziek De vrouw werd door de zorgen der politie naar hare woning overgebracht.

Bericht aan de behoeftige werkeloozen. — Voortaan zal de verwisseling der afgestempelde kontroolkaarten in de wijklokalen geschieden, den laatsten Zaterdag van elk tijdstip op de kaart aangeduid en den Zondag morgend daarop volgende.

De gedeeltelijke werkeloozen en diegenen die lessen volgen en den Zaterdag zich niet kunnen aanbieden *moeten* dus hunne kaart ten laatste den Zondag morgen verwisselen.

Van de Maandag af zal die verwisseling gedaan worden ten lokale Kuiperskaai, nr 4.

De personen die laattijdig hunne kaart afhalen zullen het verlies van onderstand ondergaan voor al de verloopen dagen.

Meldeamt. — Vrijdag, geen meldeamt. Zaterdag, 11n Maart, letters Q R. 's Morgens van 8 tot 12, 's namiddags van 2 tot 6 ure.

Tentoonstelling voor kunstsieraadjes. — *Aankoopers:* De afhaling der aangekochte oorspronkelijke voorwerpen geschiedt Zaterdag 12 dezar van 10 tot 1 uur en 3 tot 7 tegen kwijtschrift voor de naamletters A tot M; den Maandag 14. zelfde uren voor de letters N tot Z, ten stadhuize Arsenaalzaal. De eerste aankooper heeft recht op het oorspronkelijk tentoongestelde.

Tentoonstellers: Afhaling tegen ontvangstbewijs dinsdag 15, voor de nummers 1 tot 200; woensdag 16 van 201 tot 400. Niet afgehaalde voorwerpen worden in bewaring gebracht waarvoor 10 centiemen per dag en per voorwerp aangerekend wordt. Bestellingen van kopijen worden binnen de twee maanden na den 7n dezer geleverd; deze termijn voorbij ontvangt de besteller zijn geld terug. Dag en lokaal voor de terugbetaling der kwijtschriften worden later aangeduid.

Tentoonstelling zaal Taets. — Groep Coddron, De Saegher, Tremerie en Van Belle Kunstkataloog. n° 089 wint *Scheldeboorden* van Rod. De Stoecker. Af te halen den Vrijdag van 3 tot 4 uur. Oude Violettenlei, 16. (Medegedeeld).

De Beenhouwers. — De vergadering welke de beenhouwers belegden in hun

7

Karl Johann

door

GUSTAF AF GEYERSTAM

(Vertaald uit het Zweedsch).

—

Maar liefst las hij de geschiedenis van Jakob, die van zijn broeder Ezau voor een schotel linzensoep het eerstgeborenen recht afkocht in eerlijkheid. — Een rilling van vreugde doorvoer Karl Johann, wanneer hij dacht aan een zoo voordeeligen koop. Jakob, die nadien, wanneer Ezau in toorn hem nazette om hem te dooden, zich zevenmaal voor zijn broeder ten gronde neigde en zóó diens ontsteltenis gemoedelijk weer week worden deed — deze Jakob, dacht Karl Johann, was toch wel de sluwste Jood geweest onder Gods zon. Hij werd rijk, enkel en alleen doordat hij de schors van boomtakken sneed, en ze legde in de drinkbronnen voor het vee, opdat de kalvers zouden bonte kleuren krijgen; en hij werd een machtig man en stamvader van gansch een volk, enkel en alleen omdat hij zich voor God en de menschen vernederde terwijl zijn broeder Ezau verlaten in het vreemde land moest vluchten, omdat hij hoovaardig was en zijn koppigen zin niet buigen wilde voor den Heer.

Zooals de heer Jozef en Jakob op zoo wondere wijze had geholpen scheen het Karl Johann, dat hij het ook was die hem had laten boekhouder worden bij den rijken koopman Jönsson; en ook in de toekomst zou God hem verder helpen.

Daarom las Karl Johann in het vervolg iederen dag één hoofdstuk in den bijbel, en des zondags las hij er twee, de geschiedenis van Jozef in Egypte, en de geschiedenis van Jacob den stamvader.

Maar daarbij vergat hij niet te denken aan de zaken van handel, en wanneer het gebeurde, dat hij in de week alleen in den winkel was, kon het ook voorkomen dat hij voor een of andere waar een grootere winst opstreek dan Jönsson wel juist weten moest.

Soms ook gebeurde het, dat een of ander artikel beschadigd was, zoodat het eigenlijk aan lageren prijs moest worden verkocht; maar dat deed Karl Johann niet, maar stak de kleine bijverdienste in zijn zak.

Een eigen spreekwoord had hij gemaakt: Wie niet een speld naar waarde schatten kan, die is den thaler ook niet waard.

Maar dit sprak hij steeds met vroom en aandachtig gelaat, als ware 't een spreuk uit de geschiedenis van Jakob, den stamvader.

Als Karl Johann op deze manier, door vlijt, slimheid, en spaarzaamheid neven zijn loon een kleinen spaarpot had samengegaard, wijdde zich een andere zaak, die nog meer winst gaf.

Wanneer een paar arme boeren of vischers, wien de patroon niets meer borgen wilde, in den winkel kwamen, dan was Karl Johann immer en steffens bereid, hun zijn hulp te bieden. Hij leende hen het geld, zoodat de waren konden worden betaald, maar later trok hij zijn geld weer in, en er waren menschen die verzekerden, dat hij dertig tot veertig percent voor zijn moeite rekende.

Wanneer Karl Johann dit deed, dacht hij steeds daarbij aan Jacob die de boomtwijgen schilde, en ze in de drinkbronnen legde voor het vee.

Zijn oude moeder zag hij niet dikwijls.

Van allen die moeder Lena nog steeds ondersteunden, was er niet één voor wie het haar zwaar viel een treurig gezicht te trekken; maar voor haar zoon kon het haar niet gelukken. Eenmaal had ze gepoogd; maar dat was zeer slecht uitgevallen.

Op een zondagmorgen kwam ze in den lagen winkel, terwijl Karl Johann juist alleen achter den toog stond.

Moeder Lena knikte, en zette zich op een stoel aan de deur.

«Ach! Ja, ja, ja!» zuchtte moeder Lena diep.

(Wordt voortgezet.)

lokaal Paardenstraat, en de voetstappen aangewend bij de Duitsche overheid hebben tot volgenden uitslag geleid : de Duitschers zouden er voor zorgen het vee naar de markt te brengen (ongeveer 110 runderen en 70 varkens) De beenhouwers drongen aan op meer rund (150) buiten hetgeen noodig is voor de de Stedelijke soep, het Groen Kruis en de gestichten.

Onderhandelingen tusschen Duitschers, Gemeenten en het Syndikaat der Beenhouwers gaat voort.

Gemengd Nieuws

Oost-Vlaanderen

Dendermonde. — *De overstroomingen.* — Sinds de laatste overstroomingen rond Dendermonde heeft men geen enkelen maatregel genomen om den toestand te veranderen. Daar het Denderwater, het gebied van Sint Gilles overstroomde door ontoereikende hoogte van den dijk en zoo tot tweemaal eene bres van vijf en-twintig meter in een polderdijk sloegen langs waar gansch de Boomwijk overstroomde, wendde men zich tot den burgemeester van Sint Gilles, die volgens de wet, recht en plicht heeft in geval van ramp te handelen. Na lang talmen beloofde hij vast stoffens te beginnen

Het is nu vier weken geleden, de dijk staat altijd open en er is geen schop grond aan gebracht.

Treurig, in zulke omstandigheden niet meer initiatief en kloekmoedigheid te vinden bij de gemeentenoverheden die niet beter vragen dan de verantwoordelijkheid van zich af te schudden.

Op het oogenblik van sluiten zijn onze treurige vooruitzichten reeds verwezenlijkt: Alles staat weer onder water en alle verkeer op den steenweg Aalst-Dendermonde is onderbroken!

Antwerpen

Antwerpen. — *Zakkendieven.* — Zaterdag namiddag rond 4 ure 's namiddags bemerkte de politie op de Handelslei twee kerelijes wier houding hun verdacht voorkwam. Toen zij eindelijk zagen dat de heerschappen een 15-tal ledige zakkendroegen, hielden zij de verdachte schelmen aan. 't Zijn de genaamden Jules M. en Ferd. L. De zakken hadden zij ontvreemd van een wagen toebehoorende aan de Antwerp Grain-Works natie. Proces-verbaal werd tegen beiden opgesteld.

— *Di fstal van zilverwerk.* — Tusschen 5 1/2 en 10 1/2 ure 's avonds, werden eergisteren bij middel van valsche sleutels en ten nadeele van den heer Henri Goossens, van Urselstraat, 6, een zilveren suikerstel en 12 zilveren couverten door onbekende bezoekers ontvreemd. De politie heeft het onderzoek in handen, en spoort de daders ijverig op.

— *Voordrachten.* — Vlaanderens gevierde redenaar zet zijne reeks voordrachten over « Dichting en Dichter » voort.

In zijn eerste voordracht sprak Pol de Mont in het algemeen over onze jongere Vlaamsche dichters.

De beide volgende voordrachten handelden over de twee eerste Vlaamsche dichters van 1830 opgestaan : K. L. Ledeganck van Eeklоo en Prudens Van Duyse van Dendermonde.

De heer de Mont schetste van deze twee baanbrekers een zeer duidelijk levensbeeld.

De volgende voordracht grijpt plaats op 9 Maart, om 4 1/2 ure, in de feestzaal van het Atheneum, Pol de Mont zal handelen over den te weinig bekenden Vlaamschen dichter J. M. Dautzenberg.

Mechelen. — *Onze taal in de kinema's.* — De kinema's zijn een bezoek overwaard, al was het maar om zich een denkbeeld te vormen van de wijze waarop onze rijke Nederlandsche taal bespot wordt

Ik heb me reeds dikwijls de vraag gesteld of het armtierig, gebrekkig Vlaamsch dat op het doek verschijnt zou te wijten zijn aan onkunde; soms was ik de meening toegedaan dat we hier wel met een stelselmatig drijven zouden kunnen te doen hebben.

Wat er ook van zij, die droevige komedie moet ophouden. Een ras dat zijn taal niet hooghoudt is « prêt à l'annexion. »

— *De burgerspolitie.* — Sinds vele maanden was in onze gemeente eene burgerspolitie aangesteld, welke inzonderheid bij nacht de gewone stadspolitie versterkte.

Voortaan zal die dienst door soldaten verzekerd worden.

Brabant

Brussel. — *10.000 frank chokolade gestolen.* — Maandagmorgen, rond 5 uur, werd er ten nadeele van den heer J D , in de Groote Eilandstraat, 50, door middel van braak en beklimming, gestolen : 8 kassen chocolade Victoria, 1,008 pakken van 350 gram ieder inhoudend, waarde 2 616 fr 80; 8 kassen chocolade Unica, 320 pakken inhoudend, 672 frank waarde; 10 kassen merk Van Bergen, 810 frank waarde; 9 kassen Bensdorp, 1,850 fr. waarde; 17 kassen andere chokolade voor eene waarde van 3,750 fr.

De dieven, ten getalle van vier, drongen langs het deurvenster binnen; zij deden den veiligheidsgrendel springen.

De koopwaar werd op een Antwerpschen wagen geladen, met een zwart paard bespannen.

De politie meent op het spoor der daders te zijn.

— *Diefstallen in de Weststatie.* — Verleden Woensdag nacht drongen dieven in de Weststatie te Molenbeek binnen; zij braken een waggon open en robberden verscheidene manden likeuren, twee balen koffie, een vat azijn, een kist suiker en andere koopwaren.

— *Een diefstal van 10 000 frank zeep. — Vier aanhoudingen.* — Wij meldden onlangs den diefstal gepleegd ten nadeele van M. T. ., handelaar in de Borgvalstraat. De politieofficier Ceuter, van de derde afdeeling, gelast met het onderzoek, heeft nu de hand gelegd op de dieven, ten getale van vier. Ziehier in welke omstandigheden :

Tijdens het onderzoek vernam de politieofficier, dat een zekere kerel, die zich als een makelaar deed doorgaan, in in den omtrek der Beurs een groote hoeveelheid zeep te koop aanbood. Hij begaf er zich terstond naar toe en zich als handelaar voorgevend, ondervroeg hij den zoogezegden makelaar om ten minste het merk der zeep te kennen.

Het te koop geboden produkt had juist hetzelfde merk als de gestolen zeep. De politie officier redetwistte eenigen tijd over den prijs en ten slotte werd de koop gesloten. Hij vroeg nu om de koopwaar te mogen zien; de makelaar stemde natuurlijk stoffens toe en bracht M. Couter in een hangaar gelegen op een braakliggend stuk grond der Transvaalstraat, te Anderlecht.

Het was wel de zeep gestolen in de Borgvalstraat. Er ontbraken slechts twee kisten.

M. Couter verklaarde den koop gesloten en ging, zeide hij, het noodige geld halen.

Hij begat zich rechtstreeks naar het politiebureel op de Raadplaats, te Anderlecht, en vroeg de hulp der aanwezige agenten om den dief en drie medeplichtigen, die de zeep moesten helpen vervoeren, aan te houden.

De vier kerels, inwoners van Anderlecht, werden dan ook behendig gepikt en ter beschikking van het gerecht opgesloten.

— *Inbraak.* — Zaterdagavond, rond 9 uur, drongen onbekende dieven in het appartement van Mevr. S , in de Nieuwstraat binnen. De kwaaddoeners roofden : een juweelenkoffertje inhoudend een gouden ketting met brelok, een gouden ring met paarlen en robijnen, een gouden ring met diamanten, een gouden mansring met diamant, een verrekijker, een dassp 11 met paarlen, 100 frank in bankbriefjes en een tros sleutels.

Nr. 49 en 50 is toegekomen van

Onze Taal

Weekblad der Vlaamsche Krijgsgevangenen te Göttingen.

Alwie eene herinnering aan het Vlaamsche Gevangenenkamp verlangt, vrage aan onze verkoopers het geïllustreerde blaadje aan den prijs van 0,10 fr.

333

Burgerlijke stand

GENT. — Geboorteaang. van 3-4-5 Maart. — Karel Helderweert, Vosstraat, 139. — Margareta De Blander, Boomstr., 23. — Magdalena Lapin, Vlasstraat, 30 — Albertine Sterckx Muinbrugstraat, 4 — Georges Hebbelinck, Zondernaamstraat, 45. — Klara Van Isacker, Akkergemstraat, 18 — Jozef Everaert, Nijverheidsl., 147. — Leo Cliquet, Meulestedesteenweg, 411. — 2 onwettigen.

Overlijden van 3 Maart. — Mathilde Schepens, 57 j. z. b., echtg. Willem Dierickx. Karpelstraat, 154. — Maria Vandevelde, 49 j., vischverkoopster, Hegijnhoflaan, 18. — Emma Versypt. 57 j. z. b., echtgen. Karel Van Praet, Bruggesteenweg, 253. — Irma Vande Genachte, 2 j., Huidstraat, 25. — Rosalie Colyn, 30 j., naaister, Berouwstraat, 171.

Overlijden van 4 Maart. — Pieter Verbeke 62 j., fabrikant, Molenaarstraat, 105. — Ivo Stevens 51 j., brouwersg., Korte Crevelstr., 2 — Sylvie De Reuse, 71 j., z. b., wed Jakob Dhont. Onderbergen, 7. — Adèle Leeman, 64 j., z. b., echtg. Roels, Eendrachtstraat, 25 — Emiel De Rycker 62 j., brouwer, Groendreef, 102. — Sophia Andries 84 j., z. b. wed. K. De Rouge, St-Antoniuskaai, 19 — Fransciska Bekaert, 70 j., z. b., wed Dom. De Rudder, Hamerstraat 17. — Joannes De Backer, 69 j., timmerman, Recolettenlei, 13. — Nathalia Colman, 68 j., herberg., echtg. Petrus De Vos, Lourdesstr., 46. — Alfons De Graeve, 45 j., dagl., Olmstr., 25. — Arthur Stadsbader, 51 j. plaf., Spiegelstr., 29.

Overlijden van 5 Maart. — Paula Neyt 1 j., St Lievenstraat, 183. — Maria Berwouts 53 j., z. b., echtg. J Lys, Baudewynstraat, 7. — Oré De Graeve, 88 j., eere provinciale greffier, Frère Orbanlaan, 6. — Napoleon Lapinne, 64 j., kolenverkooper, Palingstraat, 69. — Hector Nicaes, 43 j., daglooner, Drongen. — Camiel Brusseel, 51 j. landbouwer, Wondelgem.

Overlijden van 6 Maart. — Jozef Van Hauter, 13 m., Salvatorstraat, 63. — Mathilde Coussens, 63 j., z. b., wed Adolf Neirinck, Elyseeschevelden, 7. — Petrus Vincent, 80 j., z. b., Spaarstraat, 22. — Theodoor Pesse, 68 j., goudsmid, Rabotlaan, 38. — 1 doodgeboren.

Elke zingende Vlaming bestelle bij ons beheer het schoone lied van Frans Boogaerts « Vadervreugde » gedicht van den krijgsgevangenen te Soltau, Marcel Breyne. — Prijs : fr. 1,25. 330

BOEKEN

Prijsvermindering

Er blijven ons nog enkele boeken van

Prof. Dr J. V. De Groot

Levenswijding
en
Wedergeboorte

Samen ingenaaid . fr. 1,75

Ten bureele : van 10 tot 1 en van 4 tot 6

40, Beginhoflaan, 40
— GENT —

(282

BERICHT

De bureelen van de

"Vlaamsche Post,,

zijn geopend van :

Voormiddags van 10 tot 1 uren
's Namiddags » 4 » 6 »

(284

Kleine Aankondigingen

Kamer te huren : In een gesloten burgershuis is eene kamer te huren, voor dame alleen met of zonder kost. Schrijven bureel van dit blad, onder de letters A. L. (304

Vraagt plaats : Een deftige bureelbediende, goed op de hoogte van alle bureelwerk, vlaamsch en fransch kennende, vraagt plaats voor alle werk. Schrijven bureel van dit blad onder de letters D. P. (304

Leest en Verspreidt

« De Vlaamsche Post »

327

BRUINE ZEEP

Zoolang de voorraad strekt BRUINE ZEEP in vaten van 25 kil., 2,30 fr. de kilo. Fijne witte zeep 1,40 fr. per kilo. Voort voorhanden Vermicelle, Patatenbloem, Suikerij, Vijgen, Alumetten. Verschillende merken waschpoeder in pakjes en in zakken van 50 kilos. Concurreerende prijzen. Schoencream, Kachelglans, enz., enz. Verkrijgbaar bij

E. EECKELAERT

BELGRADESTRAAT, 29, GENT (bij den Brabantdam) 318

HOLLANDSCHE

In- & Uitvoerhandel

GENT, 17, Garenmarkt, 17, GENT

Grootste voorraad van verschillige 1e klas merken zeepoeders en zeep in doozen aan de voordeeligste prijzen.

HUIS VAN VERTROUWEN

317

Abonneert U op

DE VLAAMSCHE POST

het radicale Vlaamschgezinde dagblad, orgaan der

JONG-VLAAMSCHE BEWEGING

die ijvert voor een

ZELFSTANDIG VLAAMSCH-VLAANDEREN

Vraagt een wekelijksch abonnement aan onze voortverkoopers
PRIJS : FR. 0,25 PER WEEK

ABONNEMENTSPRIJZEN :

Alleen voor het Gouvernementsgebied per post besteld, dus in de plaatsen waar geen depothouder woont :		Voor het Buitenland :	
Per maand :	2,25 fr.	Per maand :	3,00 fr.
drie maand :	6,50 fr.	drie maand :	8,50 fr.
zes maand :	12,00 fr.	zes maand :	15,50 fr.
jaar :	20,00 fr.	jaar :	30,00 fr.

Voor het Etappen- en Operatiegebied : zich wenden tot onze depothouder.

284

ED. GOOSSENS & Cie

Baudeloostraat, 17, GENT

van den Biggelaar's KOFFIE en THEE

Hollandsche en Gouda kazen ; Toiletzeep, Huishoudzeep, Zeeppoeders ; Bensdorp's Padvinder chocolaad en in pakken ; Biscuits, Vermicelli, patatenbloem, Maïsmeel, Semoel, Vijgen, Abrikozen, Lucifers, Schoenkreem, Kaperglans, Pudding-poeder, enz , enz.

Huis van Vertrouwen — Uitsluitend in 't Groot

Nieuwe Hollandsche In- en Doorvoerhandel

(323

Nummer 49 en 50 is toegekomen van

ONZE TAAL

Weekblad der Vlaamsche Krijgsgevangenen te Göttingen

Alwie eene herinnering aan het Vlaamsche Gevangenenkamp verlangt, vrage aan onze verkoopers het geïllustreerd blaadje aan den prijs van 0,10 fr.

(326

Vlugschriften :

1. Vlaanderen bevrijd van allen Zuidelijken dwang (op nieuw in voorraad).	0,50
2. Frankrijk in Vlaanderen (verschenen voor den oorlog)	0,15
3. Onze Taal : Weekblad der Belgische krijgsgevangenen	0,10
4. Vadervreugde : Muziekstuk van een krijgsgevangene	1,25
5. Dietsche Stemmen nº 1	1,00
6. Oproep tot de Vlamingen	0,75
7. Vlaandren's Weezang.	0,60

Bestellingen buiten Gent worden opgezonden na ontvangst van postwissel

Bureel van 10 tot 1 en van 4 tot 6 u.

334